

לשורר את הנפילה

עקבות

רק לא להתעגל. להתקוקו במישרין,
לירות חץ אל אפק ולהעלים
לתת יד לשלג ולא להותיר לתבנית כף רגל,
אולי זה מותיר יותר והעקר עבור ילדים
שיוֹרד שלג, ואפשר לבנות אם משלג
ואפשר לינק ילדות עד השלד האיתן,
לא להעלות על הדעת שתכף יזלג מחמת
השמש. ידעתי ילדים משעוה.

רק לא להנצל. לדחף ללע יד שמנה
ומכערת, מיבלת מרב פוריות,
לא לבלע את המחזה האים הזה,
כשהילדים מתרוצצים במעגל סביבך
וקוראים: "חוני המעגל, חוני המעגל".

כשהשלג נכנע לשמש
ואת בסחבות מהפרצה לאחור,
גוררת עצמה, מלחששת,
"אמא מתה."
אמא מתה

ודיו.

כמה

פגשתי אם נטולת ילד
והיא התעקשה שכלה
אם אז
קראתי לה אם
והיא התעברה מרב אשר

כמה דם יש בך להזרים
לבעיטת לבו של אחר.

*

כמה דם יש בך
ספרי לי
כמה דם
וערך
כמה ילדים דוגרים
בך
כמה את לא מתאווה
לתת.

*

למה כלך דמים
ואני כלי מעבדת מלים

אנחנו תאומות
בסך הכל.

*

כמה עינים
כמה עינים
שלא רואים אלא
דבר.

הַתִּישְׁבְּתִי אֶל הַדָּבָר
וְהַדָּבָר אֶצֶל הַיּוֹשֵׁב
וְהַיּוֹשֵׁב אֶצֶל הַדָּבָר
יִתְּכֵן כִּי נִתְּהוּיִתִּי
לְהִרְבֵּה יוֹשֵׁב
עָלָיו.

הנפילה

יִקְרִיתִי מִתְאוֹנְנֶת שְׁכָבָר לֹא כּוֹאֵב לָהּ
כִּשֶׁהִיא יוֹשֶׁבֶת רֶגֶל עַל רֶגֶל,
עֹכָשׁוֹ הִיא לֹאֵה מִהַמְשָׁלֵשׁ מִמָּנוּ מְקִיִּשִׁים
יוֹצְאֵי חֲלָצִיָּה. עֲקָרָה, הִיא מְטִיחָה רֶגֶל
אֲחֵר רֶגֶל עַל הַקֶּרֶקַע הַפּוֹרֶיָה.
הַזְרוּעוֹת נוֹבְלוֹת, אֵךְ עוֹד יֵשׁ לְתַפֵּס דְּבַר-מָה,
אֲזִי הִיא מְעַרְסֶלֶת אֶת רֹאשָׁהּ כְּכִלְנִית הַפּוֹעֶרֶת פִּיהָ
בְּלִית בִּרְרָה.

עוֹד שָׁעָה חוֹלֶפֶת כְּתַנּוּחַת אֲבִלוֹת שֶׁל עֶבֶר,
לוֹ רַק אִישׁ הָיָה מִבְּחִין בָּהּ.

שָׁעָה פָּגָה. עַל כָּל זֹאת אֲבָךְ בְּדַמוּתָהּ,
כִּי אֵין מְקוֹם לָהּ לְהַפְרוֹת.

הִיא נוֹתֶנֶת לִי אֶת הַכְּבוֹד לְשׁוֹרֵר אֶת הַנִּפְיִלָּה.

כל הנכנס

כל הנכנס מזהם את חלל הפה.
מזהם את הקרבים.
מגליף את העינים מריקנות,
כמגבעת דוחס בי יונים שמנוניות מדשנות עצמן
בנוצות עבתות מרב
הכפור שאני כל כך חסידה לו.